

SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al deşarrollo de la vida teatral de Catalunya

PREU: 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

<p>PREUS DE SUSCRIPCIÓ En Barcelona Ptas. 2 trimestre Fora ciutat » 2 » Los suscriptors del interior reben las obras del : : : : : folletí encuadernadas : : : : :</p>	<p>DIRECTOR D. Joan Bru Sanclement REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ Carrer de las Cabras, 13, 2^{on} (Bussó á la escala)</p>	<p>PREUS DE CADA NÚMERO Número corrent 15 cénts. Los números atrassats son al mateix : : : : : preu y sense folletí : : : : :</p>
---	---	---

GERONA. — Lo mercat vell

Un desastre teatral

De tal pot calificarse l' estreno del drama *Los Condenados*, darrera obra donada á la escena per lo celebrat novelista Sr. Pérez Galdós.
 No habent vist la representació de la produc-

ció de que parlem, no aventurem respecte d' ella opinió propia, pero cal parlarne per la campanya que ab motiu de *Los Condenados* está duhent á terme la premsa de Madrid, en contra d' un autor fins ara mimat per la fortuna.
 A concepte unánim del públich espectador del

estreno y de la crítica periodística, lo drama de Galdós no marxa, y devant d'aquest fallo de la opinió, la obra ha tingut de ser retirada de las taulas.

No vol pas dir aixó que en absolut lo drama estigui faltat de mérits, ni que escassegin á son autor facultats relevants, no; lo que significa aquest fet, es que una obra dramática ha de reunir com á condició ineludible, la de agradar al públich devant del qual ha de representarse, per ser ell lo suprem jutje que per dret propi pronuncia fallos inapelables y sempre justos, donchs que tenen per compensació del apassionament productor d'una derrota, la mateixa qualitat com á creadora de brillants éxits.

Es un tribunal creador, si 's vol, d'una veritat convencional, com convencional es tot lo de teatro, pero los autors al acudir á solicitar lo seu veredict, hi acuden ab perfecte coneixement de causa. D'aquí naix lo que casi may cap autor acut en recurs d'alsada contra eixos fallos de la opinió, sino que per sentada que tingui sa fama, quan te la desgracia de no agradar al tribunal al qual s'ha sotmes á voluntat, acota 'l cap, arrecona l'obra, y va per un altre en busca de millor estrella.

Segueix en orde de manifestació de agrado ó de disgust, lo modo com manifesta la seva opinió, la crítica periodística, crítica fonamentada en las mateixas causas que donan los éxits ó las derrotas en lo saló d'espectacles, pero que ab maduresa analisa las causas ó factors que han donat patent de bona á l'obra teatral ó be l'han ensorrada pera sempre.

Si impossible es aixecarse contra los fallos del públich, quan la crítica periodística va d'acort ab la crítica oral, es perillósissim vulguerla rebatrer.

Lo primer fallo es un axioma, lo segon deu acceptarse com á corolari de la veritat primera.

Mes com no sempre l'home está acertat en las produccions fillas del seu ingeni, hem vist que las grans derrotas las han sufert precisament los grans autors, donchs que á n'ells menos que á las mitjanías, perdona la opinió las grans desentonacions.

Aixis s'explica com han experimentat més de un desastre los primers dramátichs nacionals y extrangers.

Pero passa á voltas que la dupesa d'un fallo exaspera lo sistema nerviós del escriptor qual drama ha sigut refusat, y á las horas acut al recurs de publicar la obra refusada, precedida de un prólech ó cosa semblant, en quin escrit sol dirse que la obra es inmillorable á judici del seu procreador, y que no ha sigut compresa perque

lo públich es ignorant y la crítica periodística inepte.

D'aquest modo ho va fer á Barcelona un estimat novelista catalá ab motiu de la caiguda de un drama seu, y seguint lo mateix camí, ha obrat de igual manera Pérez Galdós, al donar á la estampa *Los Condenados*.

Al autor catalá, desde aquell dia, seguí altre desastre teatral, després del qual no ha brillat de nou en lo mon literari.

Los principals diaris de la Cort, han dut articles firmats per sas millors plomas rebatent lo dit per D. Benet en lo prólech del seu drama, articles, que hauran fet meditar al autor de los *Episodios Nacionales*, demostrantli que ha donat un pas en fals.

Lo teatro presenta aquest esculls y es lògich que 'ls presenti. Es lo camí més ràpit pera popularisar lo nom d'un home, posantlo al cim de la gloria y regalant en bon temps una fortuna, pero lo camí es espinós, cayenthi 'ls més delés que 'l emprenen ab coratjós dalit. Per aquets motius molts escriptors de talla no s'hi lleans sens tenir al seu costat com á guías constants, la prudencia y la perseverancia.

J. BRÚ.

Teatro Catalá

LUCRECIA BORGIA

Comedia en un acte, arreglada en vers á la escena catalana per D. Francisco X. Godo. Estrenada la nit del 11 en lo Teatré Romea.

Profitosa llissó pera 'ls que creuhen fácil la conquesta de la muller del próxim, enclou l'argument de aquesta joguina, quina exposició y desenllás es natural y clar, intervenint en l'acció sols tres personatges.

Sigué escoltada ab gust y aplaudida.

Lo desempenyo estigué descuidat, notantshi falta d'ensaigos.

¡EN BANYETA!

Comedia en un acte, en vers, original de D. Pere Mallorquí. Estrenada lo día 13 en la Societat La Nova Lira.

Es una humorada que denota gracia y facilitat en son autor. Sigué molt ben rebuda per la numerosa concurrencia que l'escoltá ab gust, demanant ab insistencia al autor.

Lo desempenyo, encare que com de costum s'hi notá falta d'ensaig, sigué voluntariós, especialment á lo que 's refereig per part de la senyoreta Roig y dels senyors Mestres, Mallorquí (R.), Barba y Espius.—X.

LA BOGERÍA

Drama en tres actes, en prosa, original de D. Joseph Got y Anguera. Estrenat la nit del 14 en lo Teatré Romea.

L'excés de original nos priva de parlar ab més extensió de aquesta obra, qu' es, á concepte nostre, la més ben acabada de las del autor.

L'argument presenta alguna complicació y está exposat ab natural senzillesa.

D. Vicens y D. Fernando son germans, de temperament oposat, egoista l'primer y generós lo segon. Lo pare d'ells ha mort y D. Vicens queda nombrat hereu, pero renuncia á la herencia per haberhi en ella més càrregas que beneficis. D. Fernando la acepta disposat á cumplir totas las atencions que va deixar pendents al morir l'autor dels seus días. La posició de D. Vicens es opulenta y la del germá poch acomodada en relació als compromisos contrets.

Per aquella fetxa ha mort á Manila un gran amic de la familia cuantiosament rich y deixa sa fortuna al pare dels personatjes anomenats, y en son defecte al seu hereu llegítim.

D. Vicens ho sab poch moments després de feta la renúncia y lo seu desespero no te límits. Heus aquí lo plantejament del drama.

Las primeras escenas, que passan entre los criats de la casa, pecan de diluidas y podrían escursarse guanyant interès l'acció. Las de final d'acte son justas y de molt efecte, pero revesteix poca propietat que la lectura del testament sia feta en lo jardí de la casa.

L'acció se desarrolla en l'acte segon y l'autor avansa ab soltura.

D. Vicens acut á recursos criminals pera que la herencia no passi á mans de D. Fernando y acumulant disgustos al seu pas vol ferli perdre lo judici ó aparentar que l'pert per tancar-lo en un manicomi y declararlo incapacitat. L'ajudan en aquesta empresa lo seu procurador Sr. Viola y un metje.

Conté aquest acte escenas bonicas é interessants, rientse molt en la que presenta la situació final, pero resulta massa cómica y algun tant impropia.

Lo desenllás ve natural. D. Fernando se surt dels mals passos en que l'ha fet entrar D. Vicens, ve en coneixement del plan d'aquell, sab que li tenia preparada una infamia y arrostrant lo perill cara á cara canta la veritat al seu germá, qui, al veurer descubert lo seu vil procedir, s'aloca y es conduhit á la bogeria pels mateixos que ell tenia preparats pera durhi á D. Fernando.

Aquest acte també ressalta en moltas escenas y en especial al caure lo teló.

Algunas inverosimilituts y poch cuidado en las entradas y surtidas de personatjes se nota en lo transcurs de la obra.

Aquesta va agradar al públich, que aplaudí en diversos passatjes, eridant al autor al final de cada acte y en particular al acabarse la representació.

Lo llenguatge usat, sense ser selecte, está bastant exent de vulgarismes.

La execució per part dels actors regularment be.

B. S.

TOCATS DE L'ALA

Comedia en un acte, en prosa, de Joaquím Riera y Bertrán. Estrenada la nit del 15 en lo Teatro Romea

No es aquesta obreta de las que puguin ajudar gran cosa més al bon nom d'autor dramátich que l'senyor Riera se te guanyat. Te cert deslligament d'escenas y tipos que no denotan gaire la ma del mestre.

Lo millor son alguns acudits que l'públich celebrá, com també una escena entre 'ls dos pares dels enamorats.

Sigué demanat l'autor al final de la representació.

Aquesta sols aná regularment, distingintshi especialment los senyors Soler, Fuentes y Capdevila.—X.

CATALUNYA PINTORESCA

Castelldefels

Siluetas Barceloninas

L'aficionat als toros

Séch, magriscolis, fatxandero, nascut equivocadament entre 'l Besós y Llobregat, en lloch de haver vist la primera llum en una de las vegas de Andalucía, no sommía més que ab picas, monteras, muletas y banyas.

Encare no comensa l'istiu, la sanch torera li rebull la naturalesa catxonda que sa mare va darli y que, dit sia sens ofendrer sa memoria, era una pobre dona que 's guanyaba la vida rentant al safreig ó fent feynas per las casas.

L'aficionat als toros té una adversió feréstega al teatro.

La seva ilustració, descuydada quan era ocasió, ara va perfeccionantla ab la lectura de *El Enano* y *La Semana Taurina*.

Per ell no hi ha art ni mérit més enllá que 'ls volapieses del *Espachurrao*, las verónicas del *Menene* ó 'ls quiebros d'en *Patata*.

Desde una vegada que vá quedarse sense entrada, perque al mitx dia de la *corrida* ja no vá trovarne ni al despatx ni als revenedors, —cuydant caurer malalt del disgust— que ja no 's refia de res més, sino á la vigilia anar ell mateix á buscarla á la primera hora en que obran aquell despatx que posan al teatro Principal.

Podrá faltar pá á taula, pero no lo precís per anar als toros.

Lo dia de *corrida*, es un dia felis per eil. Al demati,—jab la entrada, á la butxaca!—se passeiga per la Rambla, per veurer si passará algun dels *diestros* de la *cuadrilla*. Dina atrafegat y malament; recompensant la deficiencia de la manduca ab gots de ví, y acte seguit cap á la plassa, més determinat que quan vá á la feyna. Sols li sab greu que no se n'adongui tothom de que' ell vá als toros; aquells ventalls de canya y cartró que venian avans, anavan mol bé pera aquest objecte.

Un cop es á la plassa, alló es un cridar seguit fins que s' acaba la festa. ¡Y quinas paraulasas!... ¡sembla mentida en ell!... ¡tan reposat!... Bé, per aixó, val á dirho, no es ell, es l' aiguardent.

Tampoch té mals sentiments, pero... tripas de caball á fora, sanch per terra y homes si 'ls emfilan no 'ls emfilan, li recrea l' esperit. No hi pot fer més. Eh, quina lley de cosa més estranya?

Després d' aixó y dels tres ó quatre dias de amodorrament que cada corrida li deixan... res... com si tal cosa, passat de tornar á preparar-se pera la próxima.

La seva dona, un' altra infelís que ajuda al gasto de la casa fent pinzells y escombretas de espart, ja tremola quan veu que per las cantonadas han enganxat un nou paper plé de sants de toreros, com diu ella, pensant que á casa hi haurá algun pa menos al rebost.

Si á casa no 's parla d' altre cosa, fins las parets n' estant plenas. Hi han láminas de *La Lidia* per tot arreu, y á la sala hi té guarnit un trofeu ab duas banderillas y un drap vermell.

Lo seu ideal seria tenirhi, fent joch ab l' *escaparata* de la Mare de Deu que va durli la dona, un cap de toro embalsamat.

¡Quina presencia!

Oh, y que 'l seu noy s' hi aniria familiarisant... ¡Qué sab un hom!... D' aquestas cosas lo tot es l' acostumarshi.

J. XIMENO PLANAS.

Carta de Madrid

La Miel de la Alcarria

Tristíssims motius de dol, dels que afectan al cor y abaten l' ánima per la pèrdua de personas benivolgudas de la familia, han originat mon silenci desde 'l principi de la temporada teatral, privantme del plaher que m' ocasiona lo donar novias als lectors de LO TEATRO REGIONAL, de tots los estrenos del *género gran* efectuats en los colisseus d' aquesta gran metròpoli.

Mes los aymadors encuriosits per las glorias de Talia, no haurán desoit las cent trompetas de la publicitat de la premsa madrilena, missatjeras dels mals estruchs d' enguany, pregonant los inesperats fracassos de ben trempadas plomas y desenganys dels més conspicuos conreuhadors de la escena castellana.

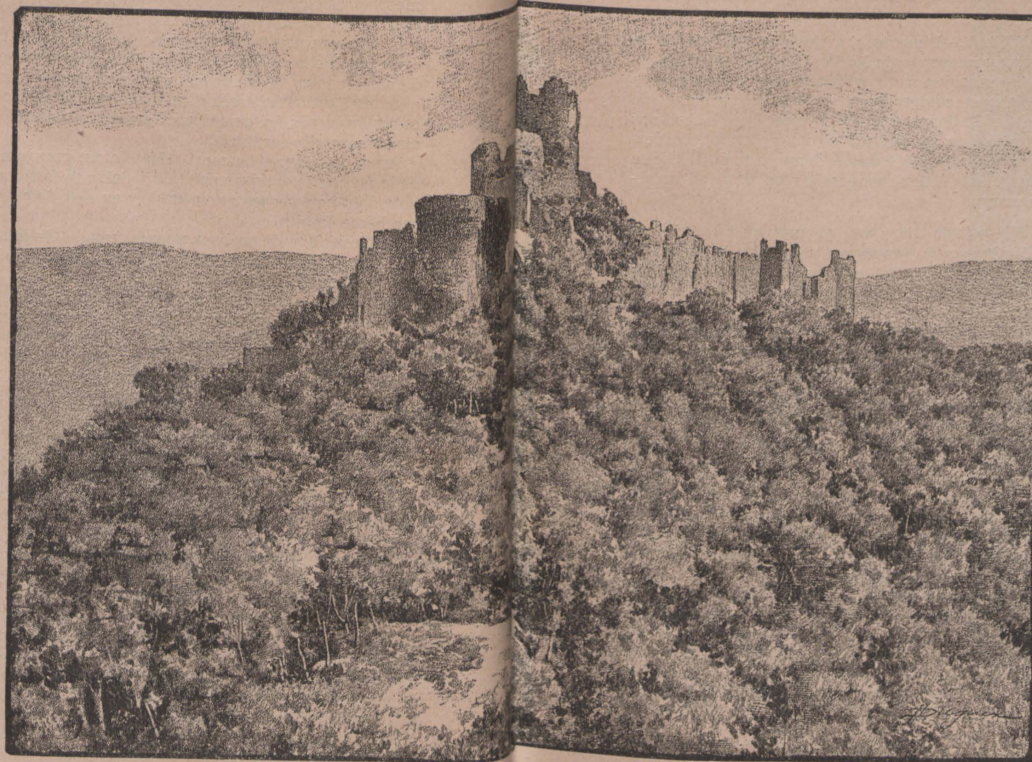
La sola obra que ha arribat á port de salvament, es la *Maria Rosa* de nostre inviete Guimerá, si bé després de son estreno ha sigut motiu de afogueradas discussions y no ha portat lo nombre de representacions que eran d' esperar.

Detrás del passat temporal, plaume poder esclamar ab lo poeta, *Post nubila Phoebus*, caplletrán lo triomf lograt ultimament per lo eximi autor dramátich Joseph Feliú y Codina ab son drama de costums provincials titulat *Miel de la Alcarria*.

Res més resplandent que l' aspecte que presentaba lo teatro de la Comedia, la nit de son estreno, y res més car que 'l preu de los asientos d' aquell dia, puig quan se tracta d' autors á qui la opinió pública ha donat l' *Executor* prenen los estrenos lo carácter de solemnitat literaria y los revenedors y las empresas se gaudeixen de sobrepreus exorbitants.

Miel de la Alcarria es un drama passional. La exposició, que abraça tot lo primer acte, es un idili que embadaleix la vista y omplena 'l cor dolsas conmocions estéticas. Aquell quadro de

CATALUNYA PINTORESCA

Castell d' Antsoriu

familia, entornant la payral llar de foch y aquells torrats escons, testimonis de generacions passadas, convens, enterneix y fá bessar llágrimas de tendresa perque tot es humá y verosímil, y fins las figuras més secundarias semblan arrencadas del natural.

En lo segon y tercer acte se desenrotlla y desenllassa 'l drama y las situaciones están preparadas ab tal riquesa de pormenors y ab tanta maestría, que mantenen l' esperit del espectador ab constant interés hasta 'l final que es altamente poétich ab regust de romanticisme.

La obra fou aplaudida desde las primeras escenas, donant lo públich probas ben primerencas d' haber entrat en ella. L' autor fou cridat al escenari una munió de voltas durant lo transcurs de l' obra. L' execució acabada. Mario dirigeix, y está dit tot.

Miel de la Alcarria será obra de repertori per tot Espanya, perque es un drama d' una contextura simpática y primorosa. Es ben pensat y ben construit, es de gran color local, d' habilidosa composició escénica y d' un istil castís y de gran virior y espontaneitat.

Com exemple patent del naturalisme y de la propietat que avuy s' exigeix al teatro, se me ocurreix un paralelo entre la manera d' escriurer de nostres conspicuos poetas dramátichs castellans del sigle xvii y los de nostre fi de sigle. Lope de Vega y Calderón sentats en sa cadira de brassos de cuyro cordovés, pensaban sas obras impregnantlas de sa filosofia y la bella música de la poesia de sos endecassi-labos, eran l' element més important de las creacions.

Avuy dia no es permés escriurer una obra dramática de costums contemporáneas, sens haber fet un profund estudi plastic del lloch y de las figuras que l' autor necessita posar en joch. Es precis viatjar, es precis fotografiar las encontradas, las costums, los tipos, son llenguatje provincial ab sos giros specials y privatius lo moviliari, la indumentaria y tots los més petits pormenors del quadro que pensa portar al certámen de Talia.

Pérez Galdós, per escriurer *Los Condenados*, viatja per las regions pirenaicas del *Alt Aragón*, s' aposenta en la vall d' Ansó y pren nota de tot lo que 'l rodeija no sols de l' interior de las familias, sino dels forans, rischs y garroteras y arrenca de la boscuria, la sálvia, la sajolida, l' espigol y la farigola, per donar complement á sos estudis.

Feliú y Codina pera fabricar sa *Miel de la Alcarria* ab tota la pureza de la blanca mel de Guadalajara, 's transporta al país de las abellas, pren carta de naturalesa en aquellas pagesias, conversa ab los rabadans, y en las ensoleidas valls de Tamajon pren l' escarpell del naturalista y s' endinza als abellars per aprendre lo modo de tallar las esponjosas brescas sens que las abellas desfoguin son varinós fibló sobre sa cara.

A. B.

¿Qui es ella?

Es un ángel divi ple de dolcesas qu' endolceixen á voltas de mas penas l' amargor,

es lo sol que á mon ánima il·lumina y hasta 'l cor.

Es lo somni més bell de ma existencia que 'm transporta en un mon 'hont la influencia del amor, fa veurem la poesia que volteja lo meu cos.

Es lo ser que mon cor del tot l' estima... modelo de virtut que Deu m' envia desde 'l cel,

y es, en fi, lo tresor més gran qu' espero ab anhel.

JEP DE L' HOSTIA.

Servey de fora

BADALONA.—La companyia d'aficionats d'aquesta vila «Joseph Mata», que dirigeixen los aventatjats joves senyors Sitjá y Verdú, es digne d'alabansa per l'estudi ab que posan las obras en escena. Lo dissapte últim va donar dita companyia una funció composta de la pessa *Las Carolinas*, y las sarsueletas en un acte, *Primer jo... Un músich de regiment y La Marmota*.

En la funció tots los aficionats se portaren molt be, mereixent especial menció la senyoreta Circuns, qu'es molt discreta y va guanyarse las simpatías del públich.

Al endemá, diumenge, á la tarde, en vista de lo molt que va agradar la funció, 's va repetir la mateixa.

Lo mateix diumenje á la tarde, en lo «Teatro Zorri-lla», 's va donar una representació de la pessa *Lo que no vulgas per tú...*—P.

GRACIA.—A benefici del galan jove de la companyia tingué lloch lo dijous, dia 10 del present, en lo «Teatro Principal» de Gracia, una funció que fou molt del agrado dels que tingueren lo bon acert de assistirhi.

Componían lo programa, que fou escrit en vers catalá, las aplaudidas produccions del llaurejat poeta y autor dramátich, don Frederich Soler, *Las Francesillas y Lo ret de la Sila*, las quals obtingueren una execució digne de aplauso.

En la funció que tingué lloch lo diumenje últim se posá la comedia del senyor Pous, *Marit bis* y en la del benefici del actor cómich senyor Molgosa, lo drama del senyor Soler, *Lo lliri d'aygua*.

La companyia que dirigeig lo estudiós actor don Frederich Ferrán, posá en escena lo diumenje, en lo bonich teatro del «Foment Voluntari», lo drama de don Antoni Alfred Moragas, *La Vocació*, obtenint un bon desempenyo á carrech dels senyors Paret, Ferrán, Codina, Trenchs, Sanchez y las senyoras Guixé y Casao.

Pera la vinent quinzena se prepara en l'esmentat «Foment» una funció de sarsuela en la que hi figura la del senyor Colomer *Ki-ki-ri-ki*.—P. M.

SANS.—En lo concorregut teatro de «La Familiar Obrera», diumenje passat se doná una representació de l'aplaudida pessa *Los tres toms*, que agradá moltíssim, conquistant molts aplausos lo senyor Rubió en lo paper de «Saldoni».

Pera demá s'anuncia una complerta funció catalana ab las divertidas produccions *Lo Sant Cristo gros y Lo Cantador*.—S.

Teatros locals

PRINCIPAL.—Dimecres s'anunciá la despedida de la celebrada companyia de María A. Tubau. Segons notícias, l'ausencia será de curt interval, ja que després de cumplerts sos compromisos ab lo teatro Principal de Palma de Mallorca, tornarà á reprendrer la brillant temporada que ha efectuat en nostra ciutat. La despedida no tindrà lloch fins á demá diumenje ja que per motiu dels últims temporals s'ha tingut d'aplas-sar la marxa.

LICEO.—Cada dia 's veu ab més gust lo celebrat ball *Die Puppenfee*, que segons confessió de son autor, l'assumpto está inspirat en la hermosa creació *El País de los niños*, qu'en *La Magia nueva* creá lo geni de Soler y Rovirosa.

Dimars, ja restablerta de sa indisposició, torná á brillar ab sa notable escola de cant y bellas qualitats, la celebrada tiple senyora Darclee.

ROMEA.—En las seccions de Novas y Teatro Catalá, nos ocupém detingudament de las principals novetats que han tingut lloch durant aquets últims dias.

TÍVOLI.—Exit més franch que 'l que ha obtingut la nova companyia de sarsuela, no podía pas esperarse, y la vritat es que ha sigut molt just; ha resistit perfectament, en lo desempenyo de totas las sarsueletas representadas, lo coteig de quan per altres companyias s'han posat en escena.

Las obretas ofereixen un conjunt acabat baix l'acertada direcció del mestre Taberner, Allustante y Las Santas; secundant ab son talent las senyoras Cubas, Alcacer, Malaver y Berenguer y los senyors Talavera, Nortés y Berenguer, de tots los quals creyém nos darán segurament ocasió d'anar judicant detingudament sas bonas qualitats.

NOVETATS.—Proximament se reproduhirá en l'escenari d'aquest teatro, l'antiga y sempre celebrada obra de mágica *La Redoma encantada*.

Sols nos dol que sas representacions privarán gran número dels estrenos catalans que s'anunciaren al comensar la temporada. Cert es que tota empresa deu mirar pel bé de sos propis interessos, y tal vegada la d'aquest teatro creu necessari, en aquets moments, posar una obra d'espectacle, pero ja que s'honra ab lo títol de Teatro Catalá, ¿no hauria pogut buscarla en ell mateix? ¿No hi ha per exemple *Lo Tamboriner*, de Feliu y Codina, que rendí brillants resultats quan va estrenarse? Potser no se'n recordan! Donchs es llástima, perque nos aventurem á assegurar que 'ls resultats haurian sigut més superiors dels que ara puguin serho.

ELDORADO.—Ha sigut molt del agrado del públich la nova sarsueleta *Los tres claveles*. A més de divertidas situacions, te música molt agradable original del mestre Cotó.

Dijous degué celebrarse 'l benefici del celebrat artista senyor Cerbon, ab un escullit programa. Per las simpatías que 's te guanyadas, pot assegurarse revestí 'l carácter d'aconteiximent.

Dilluns vinent, debuta una notable companyia de quadros al viu, que ve precedida de molta fama.

LABRUGUERA.

NUMISMÁTICA

Monedas del compte Armengol de Agramunt.
Sigle XIII

Íntima

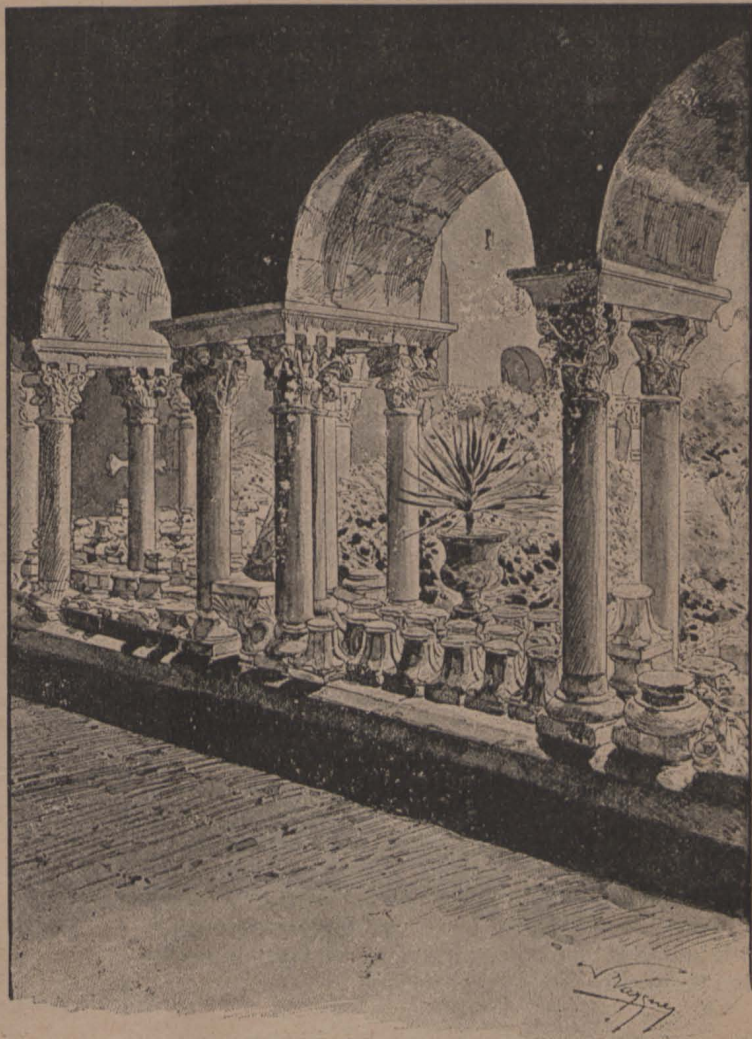
Ahir, font de puresa,
ab gaya sencillesa
de tots érats l' encant
y atret per tas miradas
paraulas mel-meladas
jo 't deya á cada instant.

Avuy, donada al vici
perduda entre 'l bullici
del mon, me fas horror
y 't miro abandonada
com fulla arreballada
pel vent de la tardor.

Demá, que Deu no ho vulla,
com la resseca fulla
caurás al fons del llot,
perdent en sa fanguera
ab ta belló encisera,
la ditxa, l' honra y tot.

F. MARIO.

CATALUNYA

GERONA. — Claustre de la Catedral

Dolora

I

Un any encar no fa que, segons deyas,
ton cor era tot meu;
que al mon fora de mí, res més hi veyas;
que jo ton ideal era y ton Deu.

II

A un estúpit, avuy, ple de riquesas
li donas el teu cor;
t' hi casas, y oblidantne tas promesas
per idol prens un *ruch* carregat d' or.

CLAUDI MAS Y JORNET.

Novas

Agrahim de cor las felicitacions rebudas per la millora tipogràfica introduhida desde 'l número passat.

Ellas son lo millor estimul á nostres esforços en demostrar la gratitut que 'ns mereix lo favor del públich, animantnos de continuo, fent que 's vagin convertint en fets los projectes de millora concebuts.

Acaba en lo folletí del present número la celebrada parodia *Los gelos de la Coloma ó Baralla de dos guapas per un jove comprimit*.

En lo número próxim comensará la divertida comedia en un acte, original del celebrat actor cómic don Jaume Molgosa, titulada *Un bateig á cops de puny*, obra que 's representa ab gran éxit en numerosos teatros de Catalunya y que encare no ha sigut impresa.

Divendres de la setmana passada, al Romea se celebrá la funció á benefici de la distingida dama jove catalana Adela Clemente, en qui 's preveu una verda-

ra gloria de nostre teatro regional, ja que 'n aquest género es ahont més se l' ha vist brillar, recordantnos los bons temps en que consemblants papers desempenyá la inimitable Cazorro.

Ab tot y aquets precedents, l' obra escullida sigué un dramón castellá en que sols lográ la beneficiada ofuscar sas bellas qualitats artísticas, per l' afectació y escassa naturalitat ab que interpretá son paper.

Pero que consti que vá estrenarse tot *una pessa* catalana, estudiada ab lo carinyo que ja fá notarse en la secció corresponent.

Per ahir en lo mateix teatro s' anunciá lo del apreciat actor Sr. Goula, ab programa compost tot de obras catalanas.

Soler y Goula son avuy los dos únichs actors y de talent, que rendeixen cult al teatro de la terra que tantas glorias hi adquirexen.

Bó es que consti.

Continuament rebém ja per medi de la premsa local ó forastera, y per cartas particulars, valiosíssimas

opinions, referents al poema *La Terraire*, premiat en lo nostre XIII Concurs.

Nos en ocuparem detingudament, donant comte de las més autorisadas.

Rebin de moment tots quants venen ocupantsen, las més expresivas gracias, agrehintsels de cor, las carinyosas frases dirigidas á nostre publicació, per lo bon resultat del últim Concurs, que ha superat á lo que podíam esperarne.

Ab lo títul de Biblioteca de *Azul y Verde* se 'ns diu que sortirá un nou periódich setmanal.

Hem rebut també lo nou setmanari *El Album*. Ben vingut sían.

D. Frederich Soler durant los primers dias d' aquesta setmana continuaba en lo mateix estat de sa malaltía sense que 's presenti la decissiva millora per tothom tan desitjada.

Hem rebut l' exemplar elegantment imprés del monólech *Lo Llicenciat*, original de J. Garriga Grau, estrenat ab molt éxit á Badalona. Se ven al preu de dos rals.

La societat «Flor de Lís» dissapte últim, en lo teatro Olimpo, doná una important funció catalana, composta de las celebradas obras, *Sota terra y Los tres toms*.

La edició que del popular drama *Don Joan de Serrallonga* publicarem próximament en lo folletí, será novament corretgit per son ilustre autor D. Víctor Balaquer, quin treball ha comensat ja lo celebrat poeta.

Lo dijous, dia 24 del present, tindrà lloch en lo «Centre de la Granada Graciense» una funció extraordinaria en la que 's posará en escena lo celebrat drama de Angel Guimerá, *Maria Rosa*.

Ha comensat á donar una serie de funcions de sarsuela en lo teatro Principal de Tarragona, la companyia del Sr. Gil que 'l dia de Reys acabá sos compromisos en lo teatro Fortuny de Reus.

Tota la premsa espanyola, y especialment la de Madrid, s'ocupá ab grans elogis del últim drama estrenat en la Cort, titulat *Miel de la Alcarria*, original de D. Joseph Felú y Codina, concedintseli á dit senyor elevat lloch entre 'ls primers autors dramátichs d' Espanya.

Molt nos satisfá que recaiguin tals triomfs á un geni de nostra terra, gloria del teatro catalá, de molts anys há, aplaudit entre nosaltres ab las produccions escrites en sa llengua nadiuha, y si no més distingit y celebrat, que més creyem se mereix, degut sens dupte á no haver pogut assaborir més sovint sas bellas creadas y las que segurament hauría anat produhint.

L' autor de *Lo Mas perdut*, *Cofis y mofis*, *Lo grá de mesch*, *La Tuna*, *L' Esparver*, *A ca la sonámbula*, *Lo mestre de minyons*, *Del ou al sou* y moltas més produccions á quina més bellas, vá avuy aportant nous materials al decaigut teatro castellá.

La Dolores, *Un libro viejo y Miel de la Alcarria*, son ja tres joyas en son repertori.

Pera lo teatro catalá Felú y Codina es un ausell que fuig, y no per falta d' amor abandona 'l niu que be 'n demostrat té serne un continuo enamorat. Vegis quants anys fá, un *Nuvi* truca á las portas del temple del tea-

tro regional, que segons s' ha dit aquest any li serían definitivament obertas.

Aixís sía, perque també pòdia esser que 's rovellessin las frontissas.

ALEGORÍA

L' home dels nassos.—De M. Figuerola Aldrofeu

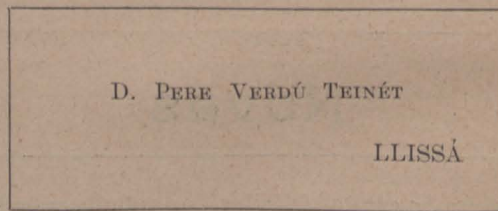
Enigmas

Logogrifo meteralógich

- Or, plata, plom, coure, ferro, imán.—Carrer de Barcelona.
- Or, plata, imán, plata, plom.—Home célebre.
- Imán, plata, imán, ferro.—Nom de dona.
- Or, plata, imán.—Vegetal.
- Imán, ferro.—Article.
- Coure.—Consonant.
- Plom, plata.—Signo negatiu.
- Ferro, imán, ferro.—Part del cos dels aucells.
- Or, plata, coure, ferro.—Signo musical.
- Or, ferro, imán, coure, plata.—Líquid.
- Or, plata, plom, coure, plata, imán.—Afecció del dolor.

E. BELLSCU.

Tarjeta

Formar ab aquestas lletras lo nom de un poble catalá.

Las soluciones en lo próxim número.

* * *

Soluciones dels insertats en lo número 153

XARADA.—Ca-bras.

GEROGLÍFICH.—Qui no tè un sis tè un as.

AVIS

Tots los senyors que vulguin encuadernar l' exemplar de *Los gelos de la Coloma*, poden passar á verificar lo cambi en nostra Administració, Cabras, 13, 2^{on}, baix las condicions de costum.—Preu 10 céntims.